

Passarem per la casa dels Philips i guaitarem per la finestra. Vam veure totes les llums enceses i per una de les finestres de la casa vam veure passar una ombra, Richard començà a dir que ell tenia raó, que no era un somni i nosaltres assentirem en el cap .

El matí del dissabte pensarem que podríem anar a la casa dels Philips per a veure què hi havia. Anàrem a la porta, Ruth no parava de dir que tenia por, que a vore si ens eixia un assassí(la pobreta es un poquet porica).

Al entrar vam veure una casa en decadència, estava vella, hi havien humitats i feia molt de fred. Al pujar a la planta de dalt veuerem un llit perfectament fet i una habitació pintada de fa poc. Ens paregué estrany, així que seguirem caminant i trobarem un gos. Axel com que li encanten els animals ens digué de dur-lo a casa .

Seguíem sense explicar-nos, el perquè ni havia una habitació. Per què se sentien crits? Per què hi havia un gos ?, seguirem investigant i trobarem una motxilla idèntica a la de Charles i la mateixa roba que havia dut Charles el dia anterior. uant tornarem a la planta de baix, trobarem a Charles en la cuina fent-se un sandvitx, ens quedarem impressionats, ens digué que tenia explicacions .

Ens va contar que aquesta casa pertanyia als seus pares; digué que els crits que és sentien eren d'ell, que la casa estava plena de rates i panderoles i que les ombres eren del seu gos i ell. Així és com vàrem descobrir que en realitat la casa no estava embruixada i que tan sols hi havia gent vivint.